

Светске цене хране данас су ниже него за време кризе 2007-2008. Међутим, генерални директор Организације УН за храну и пољопривреду, Жак Диуф, каже да услови данас нису много бољи него у то време, и да је могућа нова криза у вези са ценом хране.

У Кенији и више од 30 других земаља избили су немири 2007. и 2008. године, јер људи нису могли да приуште куповину основних намирница. Према оцени стручњака, висока цене енергије, раст потражње за био-горивом, мале залихе усева и лоши временски услови у земљама произвођачима, довели су до раста цена почевши од 2007.

Реагујући на високе цене, велики глобални извозници појачали су производњу. Међутим, шеф Организације УН за храну Жак Диуф каже да пољопривредници у неким од најугроженијих земаља света – заостају за тим темпом.

“То су управо земље у којима смо имали нереде и друге проблеме”, указује Диуф.

Цене хране и даље су високе у многим земљама у развоју, а Диуф додаје да још није прошла претња новог глобалног скока цена хране. Цене енергије нису опале на ниво од пре кризе, а усеви се и даље претварају у биолошка горива. Заправо, према речима Диуфа, осим када се ради о великим залихама житарица, мало тога се променило од 2007.

“Сви фактори који су довели до кризе са ценама и даље су присутни, нису се променили. Зато мислим да, иако се молим да не буде тако, уколико будемо имали озбиљан проблем са поплавама и сушом у већим земљама извозницама, вратићемо се на почетну позицију.”

Стручњаци кажу да су поплаве, суше и други екстремни временски услови све учесталији, што је последица климатских промена. При томе се очекује да ће светска популација до 2050. порастати за готово 50 процената, на девет милијарди. Земље у развоју ће расти најбржим темпом. Диуф каже да многе државе још не улажу довољно у развој пољопривреде.

Прошлог лета, у Италији, G-8, група водећих индустријализованих земаља обећала је 20 милијарди долара помоћи пољопривредницима земаља у развоју да повећају залихе хране. “Та обећања још нису реализована, и тако стоје ствари.”

На питање да ли то значи да државне касе још нису попуњене средствима за пољопривреду, Диуф каже – “ не само то, нису ни полу-пуне.”

Жак Диуф примећује да су потребе пољопривредника у многим земљама у развоју једноставне – наводњавање, изградња нових складишта хране, помоћ око ђубрива и квалитетнијег семења како би се добили обилнији приноси. Без тих инвестиција, подвлачи он, свет ризикује избијање нове кризе са храном, као и појаву глади и нестабилности, што су њени пратиоци.

(Глас Америке)